

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

5.3.2014

B7-0228/2014

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af redegørelse fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2

om EU's strategi for Arktis
(2013/2595(RSP))

Indrek Tarand, Isabella Lövin, Carl Schlyter, Margrete Auken, Satu Hassi, Iñaki Irazabalbeitia Fernández
for Verts/ALE-Gruppen

**Europa-Parlamentets beslutning om EU's strategi for Arktis
(2013/2595(RSP))**

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere betænkninger og beslutninger om Arktis, navnlig sin betænkning om en bæredygtig EU-politik for Arktis fra januar 2011¹, og Det Blandede EØS-Parlamentarikerudvalgs betænkning om politik for Arktis i oktober 2013,
- der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 26. juni 2012 om ”Udvikling af en EU-politik for den arktiske region: fremskridt siden 2008 og den fremtidige indsats” (JOIN(2012)0019) og til de ledsagende arbejdsdokumenter ”Inventory of activities in the framework of developing a European Union Arctic Policy” (SWD(2012)0182) og ”Space and the Arctic” (SWD(2012)0183),
- der henviser til partnerskabsaftalen mellem EU og Grønland for perioden 2007-2013 og til fiskeripartnerskabsaftalen mellem EU og Grønland, som trådte i kraft den 1. januar 2013 og er gældende i tre år,
- der henviser til EU's Horisont 2020-rammeprogram for forskning og innovation for perioden 2014-2020,
- der henviser til programmet fra Arktisk Råds formandskab, Nordisk Ministerråds arktiske samarbejdsprogram og til programmet fra Det Euro-arktiske Barentsråd (BEAC),
- der henviser til Rio+20-tilsagnene om at indlede forhandlinger om en gennemførelsesaftale inden for rammerne af UNCLOS om beskyttelsen af diversiteten i områder uden for national jurisdiktion,
- der henviser til de nye og opdaterede nationale strategier og politiske oplæg vedrørende spørgsmål om Arktis fra henholdsvis Finland, Sverige, Danmark og Grønland, Norge, Rusland, USA, Canada og Det Forenede Kongerige,
- der henviser til de erklæringer, som blev vedtaget på det andet parlamentariske forum for den nordlige dimension i Tromsø i februar 2011,
- der henviser til fælleserklæringen fra det tredje ministermøde i den fornyede nordlige dimension, som fandt sted i Bruxelles den 18. februar 2013,
- der henviser til de respektive sluterklæringer fra den 9. arktiske parlamentarikerkonference, der blev afholdt i Bruxelles fra den 13. til den 15. september 2010, og til den 10. arktiske parlamentarikerkonference, der blev afholdt i Akureyri fra den 5. til den 7. september 2012,

---

¹ EUT C 136 af 11.5.2012, s. 71.

- der henviser til Verdenshandelsorganisationens panelberetning af 25. november 2013 om ”European Communities – measures prohibiting the importation and marketing of seal products”, kapitel 1.3.5 (som fastlægger den præjudicielle afgørelse, der blev afsagt den 29. januar 2013),
  - der henviser til Den Europæiske Unions Domstols domme af 3. oktober 2013 i sag C-583/11 P og af 25. april 2013 i sag T-526/10 om annullation af Kommissionens forordning (EU) nr. 737/2010 af 10. august 2010 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1007/2009 om handel med sælprodukter¹,
  - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF²,
  - der henviser til sin beslutning af 5. februar 2014 om en ramme for klima- og energipolitikkerne frem til 2030³,
  - der henviser til resultatet af klimakonferencen i Cancun (COP16), herunder aftalen om, at emissioner bør begrænses for at forebygge, at den globale gennemsnitlige temperatur stiger mere end 2°C over det førindustrielle niveau,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 26. juni 2012 er et yderligere skridt i retning af følge Parlamentets opfordring til udformning af en sammenhængende EU-politik for Arktis;
  - B. der henviser til, at Parlamentet har deltaget aktivt i arbejdet i Det Stående Udvalg af Arktiske Parlamentarikere gennem Delegationen for Forbindelserne med Schweiz og Norge, til Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Island og til Det Blandede EØS-Parlamentarikerudvalg;
  - C. der henviser til, at Danmark, Finland og Sverige er arktiske lande, og at både Finland og Sverige ligger delvist inden for polarcirklen; der henviser til, at EU's eneste oprindelige folk, samerne, lever i de arktiske områder i Finland og Sverige samt Norge og Rusland;
  - D. der henviser til, at Norge som en pålidelig partner er tilknyttet EU gennem EØS og Schengenaftalen;
  - E. der henviser til, at EU længe har været involveret i Arktis gennem sit engagement i politikken for den nordlige dimension med Rusland, Norge og Island (herunder det arktiske vindue), i Barentssamarbejdet – navnlig i Det Euro-arktiske Barentsråd og Barentsregionalrådet – og som følge af dens strategiske partnerskaber med Canada, USA og Rusland sideløbende med dens deltagelse i Arktisk Råd som aktiv ad hoc-

¹ EUT L 216 af 17.8.2010, s. 1.

² EUT L 178 af 28.6.2013, s. 66.

³ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0094.

observatør i de seneste år;

- F. der henviser til, at beslutningen truffet af Arktisk Råd i Kiruna om at give EU's ansøgning om observatørstatus en positiv modtagelse fortolkes på forskellige måder med hensyn til, i hvilken udstrækning EU tildeles denne status som observatør i Arktisk Råd;
- G. der henviser til, at EU og dens medlemsstater yder et meget stort bidrag til forskning i Arktis, og at EU-programmer, herunder det nye Horisont 2020-rammeprogram, støtter større forskningsprojekter i regionen til gavn for ikke mindst befolkningerne og de arktiske landes økonomi;
- H. der henviser til, at kun 20 % af de globale fossile brændstoffer kan udvindes frem til 2050 for at bibeholde den gennemsnitlige temperaturstigning under to grader celsius;
- I. der henviser til, at det anslås, at cirka en femtedel af verdens uopdagede kulbrinteforekomster findes i den arktiske region, men at det er nødvendigt at gennemføre flere omfattende undersøgelser for mere præcist at kunne fastslå, hvor meget økonomisk genanvendelig gas og olie der findes, under hensyntagen til nødvendigheden af miljømæssigt forsvarlig og sikker efterforskning og udvinding af disse reserver;
- J. der henviser til, at klimaændringer og den smeltende is udgør en meget stor trussel mod Arktis og økosystemer og biodiversitet på verdensplan;
- K. der henviser til, at op mod 40 % af dette område, som indtil for nylig var permanent dækket af havis, nu er isfrit dele af året;
- L. der henviser til, at uberørt vand, som engang var dækket af is, sandsynligvis er det eneste farvand i verden, hvor der aldrig har været fiskeriaktiviteter, og af denne grund indeholder koldtvandskoraller og endnu uopdagede økosystemer;
- M. der henviser til, at det grønlandske isdække smelter med en hastighed, der er tre gange større end i 1990'erne, og bidrager til, at vandstandene stiger;
- N. der henviser til, at mere end 2 000 videnskabsmænd fra 67 lande i 2012 opfordrede til et moratorium for kommercielt fiskeri i Arktis, indtil der er blevet gennemført yderligere forskning;
- O. der henviser til, at de arktiske stater har suveræniteten og jurisdiktionen over deres landområde og farvande, og at den arktiske befolknings ret til at tilstræbe en bæredygtig anvendelse af deres naturressourcer skal respekteres;
- P. der henviser til, at Arktis er omgivet af internationale farvande, og at borgere og regeringer fra hele verden, herunder Den Europæiske Union, er ansvarlige for bedre at beskytte Arktis;
- Q. der henviser til, at der for øjeblikket ikke er nogen teknologier til rådighed, som på passende vis kan oprense olieforurening i isomgivelser;

- R. der henviser til, at transport og anvendelse af svær fuelolie forbydes af Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) i farvandene omkring Antarktis;
- S. der henviser til, at den stigende interesse i den arktiske region blandt ikke-arktiske aktører, såsom Kina, Japan, Indien og andre lande, deres finansiering af polarforskning og ikke mindst Sydkoreas, Kinas, Japans, Indiens og Singapores bekræftede status som observatører i Det Arktiske Råd er et udtryk for den voksende geopolitiske interesse for Arktis på globalt plan;

EU og Arktis

1. minder om vedtagelsen af sin beslutning af 20. januar 2011 om en bæredygtig EU-politik for Arktis og glæder sig over den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 26. juni 2012; bekræfter på ny sin holdning, at EU, eftersom tre medlemsstater – Danmark, Finland og Sverige – er arktiske stater, og Norge og Island er en del af EØS og Schengenområdet, har en legitim interesse i medfør af sine rettigheder og pligter i henhold til international lovgivning, sine forpligtelser over for miljø- og klimapolitik og andre politikker og sine finansierings- og forskningsaktiviteter og økonomiske interesser, herunder på områderne skibsfart og udvikling af naturressourcer; minder desuden om, at EU har store arktiske landområder i Finland og Sverige, der er beboet af samerne, som er det eneste oprindelige folk i EU;
2. bemærker Arktisk Råds Kiruna-erklæring af maj 2013 og dets beslutning vedrørende tildeling af observatørstatus til EU og andre statslige myndigheder og opfordrer indtrængende Kommissionen til at følge op på de resterende spørgsmål med hensyn til Canada samt til behørigt at underrette Parlamentet om denne proces;
3. støtter Kommissionens indsats for at opnå permanent observatørstatus i Arktisk Råd, men opfordrer ikke desto mindre EU til aktivt at forfølge sit mål for EU's strategi for Arktis i forbindelse med alle relevante internationale organisationer, indtil dens observatørstatus godkendes fuldt ud;
4. betragter Det Euro-arktiske Barentsråd (BEAC) som et vigtigt centrum for samarbejdet mellem Danmark, Finland, Norge, Rusland, Sverige og Kommissionen; noterer sig Barentsrådets arbejde inden for sundhedsmæssige og sociale spørgsmål, uddannelse og forskning, energi, kultur og turisme; noterer sig, at Arbejdsgruppen for Oprindelige Befolkninger har en rådgivende rolle inden for Barentsrådet;
5. henleder opmærksomheden på de bidrag, som EU yder til forskning og udvikling, og på deltagelsen af de økonomiske aktører, der er registrerede og aktive i henhold til EU-lovgivningen i den arktiske region;
6. anmoder Kommissionen om at fremsætte forslag til, hvordan Galileo-projektet eller projekter, såsom det europæiske jordovervågningsprogram (GMES), der kan indvirke på Arktis, kan udvikles med henblik på at muliggøre sikrere og hurtigere navigering i arktiske farvande og dermed navnlig investere i sikkerheden for og adgangen til Nordøstpassagen med henblik på at bidrage til, at man bedre kan forudse isens bevægelser og foretage en bedre kortlægning af den arktiske havbund samt opnå en

større forståelse af de vigtigste geodynamiske processer i området;

7. glæder sig over kortlægningen af økologisk og biologisk vigtige områder i den arktiske region i medfør af konventionen om den biologiske mangfoldighed (CBD) som en vigtig proces med hensyn til at sikre effektiv bevaring af arktisk biodiversitet og påpeger vigtigheden af at indføre en økosystembaseret tilgang til forvaltning af Arktis' kyst-, hav- og landmiljø, som det fremhæves af Arktisk Råds ekspertgruppe for økosystembaseret forvaltning;
8. udtrykker bekymring over, at Arktisk Råds medlemmers gennemførelse af aftalen om et fælles arktisk eftersøgnings- og redningsberedskab og aftalen om olieudslip kun omfatter beredskabs- og bekæmpelsesaktiviteter, ikke regulerer forebyggelse af olieforurening og ikke indeholder bestemmelser, der sikrer, at det økonomiske ansvar og miljøansvaret fuldt ud påhviler operatørerne;
9. anmoder om, at oprindelige folk, europæiske organer, civilsamfundet og virksomheder inddrages aktivt i gennemførelsesprocessen;
10. fremhæver nødvendigheden af et aktivt engagement fra EU's side i alle Arktisk Råds relevante arbejdsgrupper eller i relevante regionale og internationale organisationer, såsom IMO, CBD og UNGA;
11. noterer sig de nye arktiske strategier, som for nylig er offentliggjort af EU-medlemsstater – såvel af medlemmer af Arktisk Råd som Finland, Danmark og Sverige som af stater med observatørstatus, såsom Tyskland og Det Forenede Kongerige – og udtrykker håb om, at opdaterede strategier ikke blot vil føre til en mere realistisk forståelse, men også til et konkret engagement i Arktis, hvorved nødvendigheden af at tage hensyn til fælles EU-politikker og -programmer, der berører Arktis, fremhæves;
12. bemærker beslutningen fra Islands nye regering om at suspendere forhandlingerne om EU-medlemskab; beklager, at ingen af parterne – til trods for deres tætte kulturelle bånd og den omstændighed, at Island allerede har gennemført en meget stor del af EU-lovgivningen som medlem af EØS og Schengen – kunne finde en løsning, for så vidt angår deres modstridende synspunkter vedrørende visse spørgsmål, og dermed forspilder chancen for at øge integrationen af Island – selv med særlige undtagelsesbestemmelser – under hensyntagen til landets geopolitiske og geoøkonomiske strategiske beliggenhed;
13. anmoder Kommissionen om i lyset af de førnævnte forhold at udvikle et tættere samarbejde med Island på områder af fælles interesse, såsom udviklingen af søtransport og vedvarende energi, og gøre fuld brug af de eksisterende instrumenter samt tilskynde til forskning og erhvervssamarbejde mellem europæiske og islandske aktører;
14. noterer sig forberedelserne til et arktisk erhvervsråd, som skal tilknyttes Arktisk Råd som en rådgivende kapacitet, og fremhæver den procentuelle andel af europæiske virksomheder og institutter, der bidrager til og investerer i Arktis; henstiller til virksomheder at overholde de oprindelige folks rettigheder og foretage investeringer på en miljømæssigt og socialt ansvarlig måde;

15. bekræfter sin støtte til etableringen af EU-centeret for information om Arktis, et Arktis-baseret netværk, der tilsigter at informere og knytte Arktis sammen med EU-aktører;
16. anmoder Kommissionen om i lyset af de ovennævnte omstændigheder og udviklinger at udvikle og fremme en visionær og sammenhængende strategi for EU's engagement i Arktis og sikre, at EU's og medlemsstaternes socioøkonomiske og miljømæssige interesser samt beskyttelse af global biodiversitet og målsætningerne for klimaforandringer tages i betragtning, når politikker, der berører Arktis, udvikles, ændres eller opdateres;
17. opfordrer Kommissionen til at udvikle en handlingsplan, som fastsætter konkrete skridt for en sammenhængende gennemførelse af en sådan strategi og af de eksisterende arktiske politikker og programmer, med henblik på at sikre en samordnet tilgang, når der er tale om den arktiske region, som er baseret på forsigtighedsprincippet og en økosystembaseret tilgang;
18. henleder opmærksomheden på, at energisikkerhed er tæt forbundet med klimaændringer; mener, at energisikkerheden skal forbedres ved at mindske EU's afhængighed af fossile brændstoffer som dem, der importeres fra Rusland via rørledninger; minder om, at disse rørledninger vil blive sårbare over for forstyrrelser forårsaget af, at permafrosten smelter, og fremhæver, at forandringen af det arktiske område udgør en væsentlig klimarelateret indvirkning på EU's sikkerhed; understreger nødvendigheden af at tackle denne risikomultiplikator ved hjælp af en styrket EU-strategi for Arktis og en forbedret politik for EU-produceret vedvarende energi og energieffektivitet, som i betydelig grad mindsker Unionens afhængighed af eksterne kilder og dermed forbedrer dens sikkerhedsposition;
19. mener, at det indtryk, som nogle observatører har vakt om et såkaldt arktisk kapløb – ofte symboliseret ved, at det russiske flag er blevet plantet på havbunden ved Nordpolen – ikke bidrager til at fremme forståelse og samarbejde i regionen på en konstruktiv måde; understreger, at de arktiske lande ved flere lejligheder har erklæret, at de agter at løse eventuelle interessekonflikter i overensstemmelse med folkerettens principper; er foruroliget over, at den stigende indsættelse af militær kapacitet i Arktis vil kunne destabilisere regionen; opfordrer indtrængende de cirkumpolare nationer til ikke at opbygge militære forposter eller militærisk støttede videnskabelige forposter;
20. udtrykker bekymring over forsøgene på at udvinde uran på Grønland og opfordrer til, at Arktis erklæres for en atomvåbenfri zone;

Bæredygtig socioøkonomisk udvikling, miljøforvaltning og reduktion af og tilpasning til klimaændringerne i den arktiske region

21. minder om sin beslutning i 2011, hvori de globale indvirkninger af ændringer i den arktiske region blev påpeget, og om den vigtige rolle, som EU og andre industrimagter vil skulle indtage sammen med de cirkumpolare nationer, for at nedbringe forureningen i den arktiske region, som forårsages af stigende aktiviteter i regionen; påpeger, at klimaændringerne i Arktis vil få betydelige konsekvenser for kystområderne på globalt plan, herunder kystområder i Den Europæiske Union, og for erhvervssektorer i Europa, der er afhængige af klimaet, som f.eks. landbrug og fiskeri, energi, rensdyravl, jagt,

turisme og transport;

22. anerkender det ansvar, som alle regeringer og borgere bærer globalt for at beskytte Arktis;
23. erkender, at følgerne af den smeltende is og hastigt stigende temperaturer ikke blot er en risikofaktor med hensyn til at fordrive de oprindelige befolkningsgrupper og dermed true den oprindelige levemåde, men også skaber muligheder for økonomisk udvikling i den arktiske region; anerkender ønskerne fra indbyggerne og regeringerne i den arktiske region om med suveræne rettigheder og ansvar fortsat at tilstræbe en bæredygtig økonomisk udvikling, samtidig med at de traditionelle kilder til de oprindelige befolkningsgruppers livsgrundlag og de arktiske økosystemers meget følsomme beskaffenhed beskyttes;
24. bekræfter sine tidligere erklæringer om rettighederne for oprindelige folk generelt og samerne som EU's eneste oprindelige folk i særdeleshed, og opfordrer indtrængende Kommissionen til yderligere at undersøge muligheder for at sikre, at deres stemme og erfaring er repræsenteret, når EU udarbejder sin politik;
25. anmoder om, at der indledes internationale drøftelser om miljøforvaltning og bedre miljøbeskyttelse af Arktis med deltagelse af Arktis' kyststater, det internationale samfund og organisationer, der repræsenterer oprindelige folk og civilsamfundet;
26. påpeger, at farvandene omkring Arktis er internationale farvande, og opfordrer til, at der indgås aftale om etablering af en global beskyttelseszone for farvande, der ligger uden for de arktiske kyststaters eksklusive økonomiske zone, og at denne aftale respekteres af både arktiske og ikke-arktiske lande;
27. understreger, at det er af væsentlig betydning, navnlig for EU og medlemsstaternes økonomier, at de nye internationale handelsruter ad søvejen i den arktiske region er sikre, da disse lande kontrollerer 40 % af den internationale kommercielle skibsfart; noterer sig arbejdet i Den Internationale Søfartsorganisation (IMO), for så vidt angår færdiggørelsen af en obligatorisk skibsfartskodeks for polare områder; understreger, at EU og medlemsstaterne aktivt bør opretholde sikker og miljømæssigt ansvarlig navigering, havenes frihed og retten til fri passage gennem internationale vandveje; tilskynder til samarbejde om både forskning og investering med sigte på at udvikle en robust og sikker infrastruktur for arktiske søruter;
28. anmoder i denne forbindelse EU om at fremme stringente grænser for anvendelse og transport af svær fuelolie i Arktis ved at følge lignende restriktioner i farvandene omkring Antarktis;
29. opfordrer Kommissionen i fraværet af passende internationale foranstaltninger til at fremsætte forslag om regler for skibe, der anløber EU-havne, efter eller forud for rejser gennem arktiske farvande med henblik på at forbyde anvendelse og transport af svær fuelolie;
30. opfordrer landene i regionen til at sikre, at alle nuværende transportveje – og dem, der kan opstå i fremtiden – er åbne for international skibsfart, og til at afstå fra at indføre

vilkårlige ensidige hindringer af økonomisk eller administrativ art, der kan hindre skibsfart i Arktis, bortset fra foranstaltninger til at øge sikkerheden eller beskytte miljøet;

31. fremhæver, at Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur (EMSA) skal have de nødvendige midler til at overvåge og forebygge forurening fra søfart samt fra olie- og gasanlæg i Arktis; påpeger, at IMO's og EU's miljø- og sikkerhedsregler skal overholdes i dette område;
32. udtrykker stor bekymring over kapløbet om olieeftersforskning og -boring i Arktis, uden at passende standarder håndhæves, som f.eks. på Gazproms platform Prirazlomnaya i den russiske eksklusive økonomiske zone, og over tilladelsen hertil i farvandsområder omkring Grønland og i andre dele af Nordatlanten;
33. opfordrer EU til at fremme strenge reguleringsmæssige sikkerhedsstandarder på området for miljøbeskyttelse og miljø sikkerhed for olieeftersforskning, -prospektering og -fremstilling på internationalt plan; anmoder om et forbud mod olieboringer i EU's og EØS' isdækkede arktiske farvande og om fremme gennem EU af sammenlignelige sikkerhedsstandarder i Arktisk Råd og for arktiske kyststater;
34. støtter initiativet fra de fem arktiske kyststater om at aftale foreløbige sikkerhedsforanstaltninger med henblik på at forebygge enhver form for fremtidigt kommercielt fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav, indtil der er blevet fastlagt hensigtsmæssige reguleringsmekanismer og lovgivningsmæssig beskyttelse;
35. fremhæver det store energibesparelspotentiale i EU's energi- og transportsystemer og de tilgængelige muligheder for at nedbringe CO₂-emissioner i EU's økonomi og mindske afhængigheden af import af fossile brændstoffer, herunder olie fra arktiske kilder;
36. minder om, at befolkningen i Arktis har ret til at træffe beslutning om deres eget livsgrundlag, og anerkender deres ønske om bæredygtig udvikling i regionen og anmoder Kommissionen om at meddele, hvilke EU-programmer der kan anvendes til at støtte en sådan langsigtet, afbalanceret, bæredygtig udvikling, og om at forberede foranstaltninger med henblik på at bidrage mere konkret til at opfylde dette ønske;
37. noterer sig Grønlands nye regerings prioriteter, som tilskynder til udvikling af landet, og anmoder Kommissionen om at undersøge, hvordan EU-programmer kan bidrage til en bæredygtig udvikling af Grønland, og hvordan det sikres, at tilknytningerne til Danmark og Europa som helhed kan fremme bæredygtig udvikling, der tjener både den grønlandske befolknings og EU-aktørernes langsigtede interesser, navnlig i lyset af den drastiske stigning i aktiviteter fra ikke-europæiske aktører på Grønland; opfordrer indtrængende både Kommissionen og medlemsstaterne til at betragte Grønlands fremtid og en bæredygtig og miljømæssigt sikker udvikling af landets ressourcer fra et strategisk perspektiv og samtidig sikre, at Europas inddragelse behørigt bidrager til en bæredygtig udvikling af Grønland;
38. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og

sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og de arktiske landes regeringer og parlamenter.